

Ιωάννης Καποδίστριας

«Ελπίζω ότι όσοι εξ υμών συμμετάσχουν εις την Κυβέρνησιν θέλουν γνωρίσει μεθ' εμού ότι εις τας παρούσας περιπτώσεις, όσοι ευρίσκονται εις δημόσια υπουργήματα δεν είναι δυνατόν να λαμβάνουν μισθούς αναλόγως με τον βαθμό του υψηλού υπουργήματός των και με τας εκδουλεύσεις των, αλλ' ότι οι μισθοί ούτοι πρέπει να αναλογούν ακριβώς με τα χρηματικά μέσα, τα οποία έχει η Κυβέρνησις εις την εξουσίαν της.»

«Εφ' όσον τα ιδιαίτερα εισοδήματά μου αρκούν διά να ζήσω, αρνούμαι να εγγίσω μέχρι και του οβολού τα δημόσια χρήματα, ενώ ευρισκόμεθα εις το μέσον ερειπίων και ανθρώπων βυθισμένων εις εσχάτην πενίαν».

Ιωάννης Καποδίστριας (πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδος),
προς την Δ' Εθνοσυνέλευση

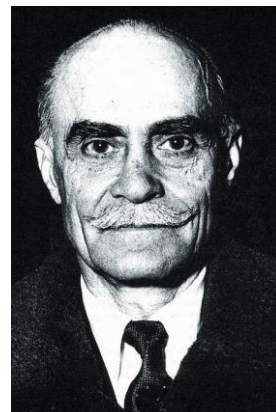
=====

=====

Προς τους πολιτικούς:

Λίγη απ' την πατριωτική συνείδηση του Πλαστήρα να είχατε !

Τόση δα μωρέ !

*«Η Ελλάδα πεινάει κι εμένα θα μου βάλετε ... τηλέφωνο ; (!)»
(Νικόλαος Πλαστήρας, Πρωθυπουργός της Ελλάδας με άνεργο
αδερφό...!!!)*

Η φτώχεια του πρώην Πρωθυπουργού Νικολάου Πλαστήρα, δεν αποτελεί παράδειγμα για τους σημερινούς κηφήνες της πολιτικής ! «Η Ελλάδα πεινάει κι εμένα θα μου βάλετε τηλέφωνο», είχε πει, ενώ ο αδελφός του ήταν άνεργος. Μεταφέρουμε μερικά από τα πολλά αξιόλογα συμβάντα της ζωής του, τα οποία χαρακτηρίζουν τον άνδρα και τον καθιστούν πρότυπο, παράδειγμα προς μίμηση για παλιότερους αλλά και σημερινούς, δεδομένου ότι, τόσο ο ίδιος όσο και άλλοι, έμπαιναν πλούσιοι στην πολιτική και έβγαιναν πάμφτωχοι.

Ο αείμνηστος Ανδρέας Ιωσήφ – πιστός φίλος του – αναφέρει :

Ο στρατηγός είχε απαγορεύσει στους δικούς του να χρησιμοποιούν το όνομα «Πλαστήρας» όπου κι αν πήγαιναν. Ο αδελφός του ήταν άνεργος. Το εργοστάσιο ζυθοποιίας «ΦΙΞ» ζητούσε οδηγό κι εκείνος έκανε αίτηση. Ο αρμόδιος υπάλληλος τον ρώτησε πώς λέγεται : Κι επειδή αυτός δίσταζε να πει το όνομά του, ενθουμούμενος την εντολή του στρατηγού, τον ξαναρώτησε και δυο και τρεις φορές, ώσπου αναγκάστηκε να ομολογήσει ότι τον λένε Πλαστήρα. Παραξενεμένος ο υπεύθυνος ζητάει να μάθει αν συγγενεύει με το Στρατηγό και

Πρωθυπουργό. Μετά από πολύ δισταγμό του αποκαλύπτει ότι είναι αδελφός του. Αφού η αίτηση, ικανοποιήθηκε, παρακάλεσε να μη το μάθει ο αδελφός του. Ο στρατηγός το έμαθε κι αφού τον κάλεσε αμέσως στο σπίτι του τον επέπληξε και του απαγόρευσε να αναλάβει αυτή την εργασία λέγοντάς του : «Αν έχεις ανάγκη, κάτσε εδώ να μοιραζόμαστε το φαγητό μου». Και δεν πήγε.

Ο Πλαστήρας ήταν άρρωστος – έπασχε από φυματίωση – κι έμενε σ' ένα μικρό σπιτάκι στο Μετς, κοντά στο Παναθηναϊκό Στάδιο. Του πρότειναν να του βάλουν ένα τηλέφωνο δίπλα στο κρεβάτι αλλά αυτός αρνήθηκε λέγοντας: «Μα τι λέτε ; Η Ελλάδα πένεται κι εμένα θα μου βάλετε τηλέφωνο ; ».

Πολλές φορές με τρόπο έστελνε και αγόραζαν ψωμί, ελιές και λίγη φέτα. Τότε οι γύρω του, του υπενθύμιζαν ότι είχε ανάγκη καλύτερου φαγητού λόγω της αρρώστιας κι εκείνος με απλότητα τους απαντούσε: «Τι κάνω. Σκάβω για να καλοτρύγω ; ».

Ο Βάσος Τσιμπιδάρος, δημοσιογράφος στην εφημερίδα «Ακρόπολη».
Περιγράφει το εξής περιστατικό :

Κάποτε, ο στενός του φίλος Γιάννης Μοάτσος, είχε πάρει την πρωτοβουλία να του εξασφαλίσει μόνιμη στέγη, για να μην περιφέρεται εδώ και εκεί σε ενοικιαζόμενα δωμάτια. Πήγε λοιπόν σε μια Τράπεζα και μίλησε με τον διοικητή. «Τι ; », απόρησε εκείνος. «Δεν έχει σπίτι ο κύριος Πρωθυπουργός Πλαστήρας ; Βεβαίως και θα του δώσουμε ό,τι δάνειο θέλει και μάλιστα με τους καλύτερους όρους ! ».

Ο Μοάτσος έτρεξε περιχαρής στον Πλαστήρα, του το ανήγγειλε και εισέπραξε την αντίδραση: «Άντε ρε Γιάννη, με τι μούτρα ρε θα βγω στο δρόμο, αν μαθευτεί πως εγώ πήρα δάνειο για σπίτι ; Όλοι θα αναρωτιούνται: Πού βρίσκει ο Πλαστήρας τα χρήματα και πληρώνει τις δόσεις του δανείου; ». Έσχισε το έντυπο στα τέσσερα και το πέταξε.

Ο Δημήτρης Λαμπράκης «δώρισε» κάποια στιγμή στον Πλαστήρα ένα ωραίο χρυσό στυλό κι αφού ο στρατηγός κάλεσε τον φίλο του Ανδρέα του λέει :

- Εγώ δεν βάζω χρυσές υπογραφές. Μου φτάνει το στυλουδάκι μου. Να το στείλεις πίσω.*
- Μα θα προσβληθεί.*
- Δεν πειράζει. Ας μου κόψει το νερό από το κτήμα. Δεν θέλω δώρα Ανδρέα. Γιατί τα δώρα φέρνουν και αντίδωρα !*

Το 1952, Πρωθυπουργός ακόμη ο Πλαστήρας, ήταν κατάκοιτος από την αρρώστια που τον βασάνιζε, όταν μία μέρα **δέχθηκε την επίσκεψη της Βασίλισσας Φρειδερίκης**. Μπαίνοντας εκείνη στο λιτό ενοικιαζόμενο διαμέρισμά του, ξεπλάγη όταν είδε τον Πρωθυπουργό να χρησιμοποιεί ράντζο για τον ύπνο του, και τον ρώτησε με οικειότητα :

- «**Νίκο, γιατί το κάνεις αυτό;**» και η απάντηση ήρθε αφοπλιστική.
- «**Συνήθισα, Μεγαλειοτάτη, το ράντζο από το στρατό και δεν μπορώ να το αποχωριστώ**».

Ο Στρατηγός Νικόλαος Σαμψών, φίλος του Πλαστήρα, σε επιστολή του περιγράφει, το παρακάτω :

Όταν πέθανε ο Πλαστήρας, δεν άφησε πίσω του σπίτι, ακίνητα ή καταθέσεις σε τράπεζες. Η κληρονομιά που άφησε στην ορφανή προσφυγοπούλα ψυχοκόρη του, ήταν 216 δραχμές, ένα δεκαδόλαρο και μια λακωνική προφορική διαθήκη: «Όλα για την Ελλάδα ! ». Βρέθηκε επίσης στα ατομικά του είδη ένα χρεωστικό του Στρατού Σώμα Υλικού Πολέμου (Σ.Υ.Π. 108) για ένα κρεβάτι που είχε χάσει κατά την διάρκεια των επιχειρήσεων στη Μικρά Ασία και 8 δραχμές με σημείωση να δοθούν στο Δημόσιο για την αξία του κρεβατιού, ώστε να μην χρωστά στην Πατρίδα».

Όταν πέθανε ο Πλαστήρας στις 26/7/1953 τον έντυσαν το νεκρικό κοστούμι, που το αγόρασε ο φίλος του Διονύσιος Καρρέρ – **γιατί ο ίδιος τον μισθό του τον πρόσφερε διακριτικά σε άπορους και ορφανά παιδιά** – ο δε γιατρός, που ήταν παρών και υπέγραψε το σχετικό πιστοποιητικό θανάτου, **μέτρησε στο ταλαιπωρημένο κορμί του : 27 σπαθιές και 9 σημάδια από βλήματα.**

=====

=====

=====

=====

Ήρωας και ζητιάνος!

Ο Νικήτας Σταματελόπουλος ή Νικηταράς ή Τουρκοφάγος (1784-1849) γεννήθηκε στη [Νέδουσα](#) ([Μεγάλη Αναστάσοβα](#)) ένα μικρό χωριό που βρίσκεται στους πρόποδες του [Ταυγέτου](#), 25 χλμ από την πόλη της [Καλαμάτας](#). Καταγόταν από το χωριό [Τουρκολέκα](#), του δήμου [Φαλαισίας](#) της [Μεγαλόπολης](#). Ήταν ανηψιός του [Θεόδωρου Κολοκοτρώνη](#). Υπόγραφε και με το όνομα Τουρκολέκας ή Τουρκολακιώτης και μ' αυτό αναφέρεται σε μερικά δημοτικά τραγούδια. Τελικά όμως επικράτησε το επώνυμο Σταματελόπουλος από το βαπτιστικό όνομα του πατέρα του (Σταματέλος).

Υπηρέτησε όπως και ο Κολοκοτρώνης στον [αγγλικό](#) στρατό, στα [Επτάνησα](#). Ήταν ένας από τους σημαντικότερους αγωνιστές της [Επανάστασης του 1821](#). Συντηρούσε δικό του σώμα ενόπλων με άνδρες που προέρχονταν από διάφορα μέρη της [Ελλάδας](#).

Με την έκρηξη της Επανάστασης, στην πρώτη μάχη που δόθηκε στο Βαλτέτσι της Αρκαδίας στις 12 - 13 Μαΐου [1821](#) (είχε προηγηθεί μια συμπλοκή στο Λεβίδι τον Απρίλη), **ο Νικηταράς που κρατούσε με 200 άντρες τα Άνω Δολιανά, κατάφερε να αποκρούσει 6.000 [Τούρκους](#) που επιτίθεντο με πυροβολικό.** Επειδή έπεσαν πολλοί Τούρκοι από το χέρι του σ' εκείνη τη μάχη, οι άντρες του τον ονόμασαν Τουρκοφάγο. Διακρίθηκε και στις μάχες που ακολούθησαν, όπου συνεργάστηκε με τον θείο του, κυρίως δε στην πολιορκία και την άλωση της Τρίπολης.

Νικηταρά - Νικηταρά
πού 'χεις στα πόδια σου φτερά
και στην καρδιά ατσάλι.

Όταν η [Τρίπολη](#) καταλήφθηκε από τους Έλληνες, **δεν ζήτησε κανένα λάφυρο για τον εαυτό του κι όταν τον πρόσφεραν ένα αδαμαντοκόλλητο σπαθί, το έκανε δώρο στην προσωρινή κυβέρνηση.** Όταν οι Έλληνες κατέστρεψαν τη στρατιά του Δράμαλη στα στενά των Δερβενακίων, ο Νικηταράς μαζί με τον Δημήτριο Υψηλάντη και τον Παπαφλέσσα, είχε καταλάβει την χαράδρα γύρω από τον Άγιο Σώστη, απ' όπου θα περνούσαν οι Τούρκοι, τους προκάλεσε δε μεγάλη καταστροφή. Καθώς ο Δράμαλης υποχωρούσε προς το Άργος, ο Νικηταράς κατέλαβε την οχυρή θέση Αγιόρι και σκότωσε πολλούς Τούρκους που προσπάθησαν να διαφύγουν μέσω αυτής. Συνετέλεσε στο να υποχωρήσει τελικά ο Δράμαλης, υφιστάμενος πανωλεθρία. Στην μάχη αυτή πήρε και το όνομα τουρκοφάγος καθώς σύμφωνα με ιστορικές πηγές έσπασε τρεις πάλες με την δύναμη με την οποία χτυπούσε. Στο τέλος της μάχης το χέρι του είχε μαρμαρώσει και δεν μπορούσε να αφήσει την πάλα. (26 - [28 Ιουλίου 1822](#)).

Ο Νικηταράς πήρε μέρος σε πολλές ακόμη μάχες μέχρι που απελευθερώθηκε η χώρα. Επί [Καποδίστρια](#) και Όθωνα ανήκε στο κόμμα των Ναπαίων (Ρωσόφιλων).

Η ελληνική κυβέρνηση, φοβούμενη ότι το ρωσόφιλο κόμμα επεδίωκε να αντικαταστήσει τον βασιλιά Όθωνα με κάποιον [Ρώσο](#) πρίγκιπα, συνέλαβε τον Νικηταρά το 1839 και τον καταδίκασε, αν και παντελώς αθώο, σε ενάμιση χρόνο φυλακή, την οποία εξέτισε στις φυλακές της Αίγινας. Όταν αποφυλακίστηκε ήταν σχεδόν τυφλός. Έζησε λίγα ακόμη χρόνια με μια μηδαμινή (άλλες πηγές αναφέρουν καμία σύνταξη) σύνταξη και πέθανε το 1849 στον Πειραιά.

Ήταν μάλιστα τόσο φτωχός που **κατάντησε ζητιάνος στα σοκάκια του Πειραιά.** Η αρμόδια αρχή η οποία χορηγούσε πόστα είχε ορίσει μια ορισμένη μέρα στον ήρωα επαίτη μια θέση μια μέρα της εβδομάδος κοντά **στην εκκλησία της Ευαγγελίστριας και του επέτρεπε (!) να επαιτεί κάθε Παρασκευή!**

Όταν αυτά έφτασαν στα αυτιά του πρέσβη της Μεγάλης Δύναμης, αυτός απεστάλη από την κυβέρνηση του στο πόστο όπου επαιτούσε ο μεγάλος οπλαρχηγός. Μόλις ο Νικηταράς αντελήφθη τον ξένο μάζεψε αμέσως το απλωμένο χέρι του.

- "Τι κάνετε στρατηγέ μου;" ρώτησε ο ξένος

- "Απολαμβάνω ελεύθερη πατρίδα" απάντησε υπερήφανα ο ήρωας.

- "Μα εδώ την απολαμβάνετε καθισμένος στον δρόμο;" επέμενε ο ξένος.

- "Η πατρίδα μου έχει χορηγήσει σύνταξη για να ζω καλά, αλλά έρχομαι εδώ για να παίρνω μια ιδέα πως περνάει ο κόσμος" απήντησε περήφανα ο Νικηταράς.

Ο ξένος κατάλαβε, και διακριτικά, φεύγοντας άφησε να του πέσει ένα πουγκί με χρυσές λίρες.

Ο Νικηταράς άκουσε τον ήχο, έπιασε το πουγκί και φώναξε στον ξένο:

- "Σου έπεσε το πουγκί σου. Πάρε το μην το βρει κανένας και το χάσεις!!!"

Στις 25(ή 27) του Σεπτεμβρη του 1849, ο γενναιότερος των γενναίων, πεθαίνει ξεχασμένος, τυφλός και πάμφτωχος.

Πέθανε σε ηλικία 68 ετών. Τελευταία του επιθυμία ήταν να ταφει δίπλα στο Κολοκοτρώνη όπως και έγινε.

Αυτή ήταν η ελληνική υπερηφάνεια που έκανε την Ελλάδα ελεύθερη.

Διαβάστε Νεοέλληνες και μιμηθείτε!

(Όσοι "τα παίρνουν" πόσο Έλληνες μπορεί να είναι;)